

Norges sprekeste junior

MORTEN HELLIESEN (TEKST OG FOTO)

Vi våger påstanden: Sverre Ekeli er Norges i særklasse sprekeste junior. Den ferske lederen i Stavanger Golfklubbs junior- og elitekomite har gitt seg i kast med nye utfordringer i en alder av 78.

- Hjertet slår for SGK. Det er bare dialekten min som er feil, humrer den spreke pensjonisten som mener de unge er klubbens viktigste ansikt utad.

Sverre Ekeli mener det er en viktig utfordring å beholde og sikre klubbens posisjon som en av de ledende innen juniorarbeid i Norge.

Sverre kom til Stavanger i 1980 i forbindelse med jobben som skipsingeniør. Mye erfaring med golf hadde han ikke. Men noe hadde det blitt da han i en periode bodde i Nederland. Etter hvert ble det jobb i oljebransjen, og golfklubben i oljehovedstaden hadde god bruk for Sverres evne og vilje til å engasjere seg. Opp gjennom årene fikk han da også flere verv – fra økonomikomiteen, via styret ved inngangen til 90-årene, der han blant annet var formann, så banekomite og seniorkomite. Han satt også 10 år i Stavanger kommunes idrettsråd.

Og nå altså, junior- og elitekomiteen.

- Hvorfor så opptatt av klubbarbeidet?

- Jeg hører nok til den skolen som mener at alle skal ta sin tårn nå og da. Og så er jeg en potet, kan brukes til det meste. Sist, men ikke minst, har jeg hatt tid til å gjøre dette. Jeg var sikkerhetssjef i oljeselskapet Elf fram til jeg ble pensjonert derfra som 57-åringen allerede i 1991, så jeg var en av de første tidligpensjonistene fra oljå. Dermed fikk jeg mer tid til andre gjøremål. Så dette har passet meg veldig godt.

forts. neste side

Sverre Ekeli har hatt mange verv i Stavanger Golfklubb. Han var bl.a. formann i perioden 1993–1995 og som leder av banekomiteen 2002–2003 var han med på begynnelsen av den store baneombyggingen med de mange ulike forbedringene det innebar. Her viser Sverre det nye teestedene på hull 2 som var under bygging våren 2002. Foto: Ellen Jepson

- De første årene gikk mye av tiden med til sponsorvirksomhet. Det var selvsagt viktig for klubben å ha en god økonomi. En av mine oppgaver, var å selge skilt på teestedene. Vi solgte faktisk ganske bra, og fikk mye skryt for det. Kan hende var det derfor at oppgavene etter hvert ble flere og større i klubben, humrer Sverre når han ser tilbake på de første årene i SGK.

Hvorfor golf? For juniorlederen som for så mange andre er de personlige utfordringene, det å måle krefter med seg selv, som kanskje først og fremst fascinerer med sporten.

- Jeg tror knapt jeg vet om noe sted hvor du lærer å kjenne deg selv bedre enn nettopp på golfbanen. Det å utfordre seg selv. Frustrasjonene. Og så alle gledene, selvsagt. Nå har jeg aldri sett på meg selv som en veldig god spiller. Et hcp på 12 på det laveste, og selvsagt hadde man et mål om singelhandikap og det hele. Men slik ble det ikke.

Å starte med golf i 40 års-alderen har sine utfordringer både i forhold til spenst, sving osv. Men, igjen: Uansett nivå, her skapes engasjement og glede. Det er det som er så unikt med den lille hvite ballen.

Sier Sverre, som på slutten av 80-tallet mistet konen, og som opplevde at golfen og ikke minst det sosiale nettverket og miljøet i klubben gav mye i sorgprosessen som fulgte.

Han trodde nok at tjenestetiden i klubben var over, da han i fjor høst fikk en uformell henvendelse i forhold til et eventuelt engasjement i junior- og elitekomiteen. En spøk, tenkte hovedpersonen først. En etter hvert voksen mann - og det attpåtil i juniorarbeidet?

Men slik ble det altså. Og alle hjerter gledet seg da Sverre tok jobben og utfordringene. Han har allerede fått stifte bekjentskap med både arbeidet og spillerne. Det har han blant annet gjort som en av lederne på vårens treningsleir i Spania. Et fantastisk opphold, men ikke uten utfordringer, sier han med et lurt smil. Der de unge brukte ett slag, måtte Sverre til med både to og tre for å holde tritt med framtiden.

Ulike funksjoner i SGK opp gjennom årene til tross. Den nye lederen i komiteen har alltid sett på juniorene som det kan hende viktigste området av klubbens liv.

- Hvem er det som markedsfører Stavanger Golfklubb best? Jo, det er de unge. Jeg synes det er gøy å være en del av en klubb folk legger merke til, og blir stolt når jeg møter mennesker som har opplevd våre flotte spillere både på og utenfor banen. Jeg husker spesielt godt en episode på Losby for noen år siden hvor jeg var stolt over å være fra Stavanger. Etter Old Boys-NM i Oslo, hadde jeg fri og mulighet for å dra bort til Losby der Jr-NM gikk.

Ved siden av de sportslige resultatene våre unge leverte, husker jeg spesielt godt den positive omtalen de fikk. Lagånd, høflighet, vennskap - det var ikke måte på alle de godord ungdommene våre fikk fra folk fra andre klubber. Slikt varmer.

For Sverre Ekeli består den kan hende viktigste utfordringen i å beholde og sikre den posisjonen klubben som en av de ledende innen juniorarbeid her i landet.

-Vi har all grunn til å være stolte over det vi har oppnådd. Og jeg vil oppfordre alle til å følge med på det høye aktivitetsnivået, turneringene osv gjennom hele sesongen. Ved siden av Røffen, er det bare å klikke seg inn på juniorsidene på www.sgk.no.

Basert på alt det positive som skjer, er det viktig at klubben også i framtiden satser og ser juniorarbeidet som en hjørnestein i arbeidet. Stavanger Golfklubb skal være stedet for bredden så vel som toppen.

- For øyeblikket har vi noen av Norges absolutt beste unge spillere. Ved siden av å markere seg her hjemme, viser de også igjen internasjonalt. Og like etter dem, kommer de som er litt yngre, alle dem vi må motivere og støtte videre. Klart arbeidet koster penger for klubben. Men samtidig bidrar også hver spiller med egenandeler både i form av trening og kroner og øre. Alt i alt er dette en investering i engasjement og aktivitet. En investering i framtiden, sier Sverre Ekeli.

- Hvem er det som markedsfører Stavanger Golfklubb best? **Jo, det er de unge.**

De unge fosser fram

2012-sesongen har åpnet sterkt for Stavanger Golfklubbs unge spillere. Formsterke Marthe Wold og Petter Mikalsen vant hver sin klasse under årets første Titleist Tour som gikk av stabelen på Sola Golfklubb.

MORTEN HELLIESEN (TEKST OG FOTO)

Marthe startet like godt året med å gå helt til kvartfinalen i det franske åpne mesterskapet. Hun var også blant dem som holdt ut lengst i dameturneringen Helen Holm Scottish Open nylig. Petter på sin side slo til i det åpne franske mesterskapet i april, der han endte på andre-plass på resultatliste, kun slått av en annen vestlending, Vette Marøy, i finalen. Nevnes må selvsagt også Are Åsland Friestad som vant sin klasse under årets første Norges-cup på Solastranden GK.

Det vi oppnår viser at mange års planmessig arbeid gir resultater. For visjonen for klubbens junior- og elitearbeid er nettopp at Stavanger Golfklubb skal være landets ledende i utvikling av spillere. Og da selvsagt på alle nivå. Det er nemlig bredden som gir grunnlag for toppen. I praksis betyr det fra de aller yngste på kurs og juniortrening, via satsingsgruppene Yngre runner up, Runner up og Elite region, til Elite.

MÅL FOR JUNIORARBEIDET I STAVANGER GOLFKLUBB

- Et positivt og inkluderende miljø med fokus på både bredde og topp
- Gode sportslige resultater (egne spillere på landslaget, samt medaljer i NM)
- Gode treningsfasiliteter, trenings-opplegg og trenere i utvikling
- God organisering av juniorarbeidet
- God økonomi
- God kommunikasjon, internt og eksternt

Stolte vinnere av Titleist Cup - Petter Mikalsen og Marthe Wold

FRA RØFFEN-REDAKSJONEN

Våren kom på kort visitt en gang i februar, men så trakk den seg tilbake for så å komme igjen for fullt etter 17. mai.

Vi er litt senere ute enn normalt med årets første Røffen, men håper at den, sammen med lunere vårtemperaturer kan inspirere dere til å ta golfkollene fatt. Banen venter – grønn og fin!

Av stoff i vårnummeret kan nevnes at moden alder ikke betyr "avlegs" – det kan junior-boss Sverre Ekeli bekrefte, og at juniorene våre er av beste kvalitet blir slått grundig fast på denne siden. - En turnering som passer for deg? Det håper vi – se neste sider. Våre artikler om forskjeller i slaglengde og handicap håper vi kan føre til noen friske diskusjoner utover sommeren. Vi kommer tilbake til disse tema i høstens nummer, og oppfordrer til innspill fra dere medlemmer. - At golfen kan være en følgesvenn gjennom et langt liv er de spreke seniorene Per Våland og Sigrun Øverland levende bevis på (s. 8-9).

SKG er helt avhengig av gode samarbeidspartnere. Vi har viet en side hver til SGKs hovedsponsor SKAGEN og til hull-sponsor Amdal Miljø Container AS.

Er det ting som opptar dere, eller er det noe dere har lyst til å skrive om, mottas det med takk! Det bare å ta kontakt med en av oss i Røffen-redaksjonen eller send en mail til ellen@jepson.no

Ny sponsor på hull 7, R&K SERVICE har følgende lille gladmelding på sin hjemmeside:

KLARER DU EAGLE PÅ HULL 7?

Som ny sponsor på hull 7 gir vi et gavekort verdi kr. 5000,- til første person som i konkurranse spiller Eagle på dette hullet i 2012.

Gjelder kun spill i turneringer, ikke selskapsrunder, kun på Stavanger Golfklubbs bane.

RENHOLD
& KANTINE

Bli med og spill turnering!

Leder for turneringskomiteen, Nina Middelthon, kan by på turneringer for enhver smak fra sesongens fullspekkede turneringskalender. Det er noe for alle, fra høyhandicapper til elite. Men det er en del ting en skal være oppmerksom på når en har meldt seg på en turnering. Det aller viktigste er faktisk å møte opp! Og hvis man ikke kan – er det aller viktigste å få meldt fra om dette – helst i god tid før turneringsstart.

TEKST OG FOTO: ELLEN JEPSON

- Det har dessverre skjedd mer enn en gang at en spiller blir stående alene på utslagsstedet fordi en eller flere som vedkommende var satt opp med, ikke viser seg og heller ikke har meldt forfall, sier Nina. - Det skaper store problemer for turneringsledelsen og er også veldig trist for den som blir stående igjen. Det kan bety at vedkommende ikke får spille fordi det er umulig å finne markør på så kort varsel.

No Show kan medføre disiplinærtiltak

Det er ikke bare Nina og turneringskomiteen i SGK som synes det at påmeldte ikke møter til turnering (No show) er et problem. Det gjør også Norges Golfforbund som har gitt adgang til at det kan settes i verk disiplinære tiltak i den enkelte klubb, skulle det vise seg påkrevd.

Utgangspunktet er det overordnede prinsipp om at **det alltid skal vises hensyn til andre på banen**. Med støtte i dette prinsippet og i gjeldende regler (golf etikette) samt NGFs turneringsbestemmelser og golfreglene, anbefaler NGF at de enkelte komiteene vurderer passende disiplinære tiltak overfor spillere som ikke overholder reglene under en runde eller over en tidsperiode. NGF anbefaler:

Ved No show 1. gang: **Advarsel**.

Ved No show 2. gang: **NGFs anbefaling om disiplinærstraff**.

Dette høres jo ganske alvorlig ut, men problemet med No show er så stort at noe må gjøres. Eksempel kan være en spiller som gjentatte ganger lar være å stille til turnering som han/hun har meldt seg på. Disiplinært tiltak (straff) kan da bli forbud mot spill på banen for en tidsperiode eller i et bestemt antall turneringer. Klageinstans vil være klubbens styre i tilfellet den aktuelle spilleren ikke er enig i komiteens avgjørelse.

Gi beskjed!

- Hvis du som spiller av en eller annen grunn ikke kan stille til turneringen du har meldt deg på, er det svært viktig å gi beskjed om dette, sier Nina. - Telefonnummer til turneringsansvarlig finner du på startlisten, så det er bare å ringe eller sende en sms. Du kan også ringe proshop eller starter. Nr. 1 regel er altså: Meld fra – i så god tid som mulig! Ikke to minutter før du egentlig skal stå frisk og opplagt med kollen klar på tee!

For sent til start

NGF viser også til regel 6-3 som sier at spillere må starte på det tidspunktet som er fastsatt av turneringskomiteen. Det nytter altså lite å komme heseblesende et kvarter over starttid og forvente å få spille. Det vil, med mindre spesielle forhold tilsier det, bli registrert som NO SHOW.

En annen viktig regel under 3-6 er at spillere gjennom hele runden i slagspill må forbli i gruppen som er satt opp av komiteen, med mindre komiteen bestemmer eller godtar en forandring. Altså: det anses som svært usportslig og vil bli registrert hvis en spiller, uten svært god grunn, forlater sine medspillere midt i en turnering og uten å ha meddelt turneringsledelsen om dette.

Nye handicapregler – oppskrivning

Nina kan informere om at det er nye handicapregler fra 2012. Det viktigste for spillere med etablert handicap er at det nå er mulig å skrive seg opp like til 36,0 i løpet av en sesong. Tidligere var det en begrensning på 2,0 poeng pr. sesong.

Ellers gjelder reglene for nedskrivning som tidligere for klubbhandicap 54-37. Her kan man kun gå ned, og i hele poeng.

Korrekt handicap

Det er spillers ansvar å påse at han/hun til enhver tid står oppført med korrekt handicap i Golfbox. Turneringskomiteen må forholde seg til det som er oppgitt i Golfbox og er ikke ansvarlig hvis det foreligger feil. En god regel kan være å sjekke eget handicap med jevnlig mellomrom.

Turneringsleder Nina Middelthon og pro Gunnar Løvik er enige om at godt golfutstyr er viktig når man skal spille turnering, men viktigst, sier Nina – er å møte opp!

CBA (Computed Buffer Adjustment)

CBA erstatter fra 2012 CSA som ble innført for fire år siden. CBA betyr *justert buffersone* og benyttes kun i turneringer. Det er en spesiell beregning som gjøres automatisk i GolfBox og betyr i praksis at buffersonen kan bli justert opp eller ned (i de aller fleste tilfeller ned) når en analyse av startfeltets resultater avviker fra et antall forventningsverdier. Eksempel: Ugunstige eller vanskelige spilleforhold der startfeltet presterer dårligere enn forventet, kan resultere i at buffersonen nedjusteres. Det vil si at det kreves færre poeng for å slippe å regulere handicapet opp.

Mer utfyllende stoff om golfregler og hvordan forholde seg i turneringer m.m. finner du på NGFs hjemmesider www.golfforbundet.no.

Vis hensyn ved plassering av traller

Golfens regel nr. 1 er at det alltid skal vises hensyn til andre på banen. Her slurves det en del, og Nina ber oss være mer oppmerksomme bl.a. på hvor vi setter fra oss trallene. Vi må sørge for at de ikke er til hinder for andre. På hull 14 og 15 settes det ofte traller på veien mens det puttes eller noen slår ut, og disse kan blokkere for spillere bak.

Følg med på turneringene

I det trykte turneringsprogrammet (som du bl.a. kan finne der scorekortene ligger) vil du finne de fleste av sesongens turneringer og tidspunkt for disse. Følg ellers med på turneringstavlen hvor det vil bli gitt mer info om ulike turneringer utover i sesongen.

Renault Cup kan spilles 17.05–30.09

Hva med å utfordre din kjære, familien, venner eller naboen til en match? Renault Cup er et nytt og fleksibelt turneringstilbud som går ut på at du kan spille når du vil, hvor du vil og så mange runder du vil – og mot hvem du vil. Turneringen gjelder fra 17. mai til 30 september. Etter rundene (9 eller 18 hull) legges resultatet inn på turneringssiden til Renault Cup (www.renaultcup.no). NB! Du må først registrere deg og sjekke hvilke regler som gjelder for turneringen før du starter. Matchvinnerne vil bli rangert i forhold til alle andre som deltar, og vinnerne premiert. Premieoversikten får du under "Premier" på turneringssiden og der finnes ellers alt du trenger vite om Renault Cup.

Region Tour Rogaland

Regiontouren har vist seg umåte populær, og er blitt en arena hvor de beste golferne i regionen møtes til dyst – samtidig som de støtter

En fornøyd Eirik Tage under Regionsturen i 2011

et veldedig formål. Toppgolferen Eirik Tage Johansen spilte og vant touren senest i 2011, og 120 500 kroner kunne overrekkes Barne- og ungdomspsykiatrisk avdeling, SUS.

Årets veldedige formål er **Kreftomsorg Rogaland**. Alle kjenner noen som har vært/er rammet av kreft. Ved å spille Region Tour kan du være med å støtte saken lokalt og derved bidra til at Kreftomsorg Rogaland kan opprettholde sitt viktige arbeid som hjelperessurs for enkeltpersoner og familier som blir rammet av kreftsykdom.

Region Tour Rogaland 2012 spilles på disse banene: Egersund GK, Solastranden GK, Jæren GK, Preikestolen GK, Oгна GK, Sirdal Fjellgolf, Sola GK, Randaberg GK, Bærheim GK, Sandnes GK og til slutt, men ikke minst **Stavanger GK**, hvor det blir **Region Tour Finale 29–30 sept.**

Blest Open

Denne turneringen var det stor oppslutning om i fjor. Det er en sponset turnering som spilles 2. juni og er åpen for damer/herrer/junior. Blest Open blir en hyggelig oppkjøring til sommeren, så meld deg på!

Frivillige ønskes til TRT Vest - stor juniorturnering 4. og 5. august

Titlest Region Tour (TRT) er en forbunds-turnering som arrangeres av NGF og golfklubbene. **TRT Vest** spilles av de 72 beste juniorene (på nivået under de aller beste) fra klubbene i Vest-Agder, Rogaland og Hordaland og er åpen for jenter og gutter 11–19 år. Turneringen vil garantert by på mye fin golf og de beste spillerne fra hver TRT-turnering er kvalifisert til påfølgende Titlest Tour (untatt NM junior og TT finalen).

TRT er en stor og arbeidskrevende turnering og Nina/turneringskomiteen etterlyser **FRIVILLIGE FUNKSJONÆRER** til de mange og ulike oppgavene – starter, scorekortmottak, scorerregistrering osv. Som frivillig får du følge de unge på nært hold, noe som i seg

selv kan være spennende. Det blir hengt opp lister på turneringstavlen slik at frivillige kan melde seg på. Ellers går det an å sende en sms eller ringe turneringsleder Nina Middelthun skulle du ha spørsmål om denne eller andre turneringer: 911 29 046. Nina oppfordrer også nye medlemmer om å ta kontakt skulle det være noe de lurer på.

Hydra Well Open – ny turnering

Turneringen, som er åpen for damer/herrer/junior, er initiert av Odd Engelsgjerd/Hydrawell og går over to dager, fredag 10. og lørdag 11. august. Det blir shotgun start og det spilles både stableford og slag. Turneringen har en sterk sosial profil – lørdag kveld blir det fest med premiering og mye kjekt. Dette er en turnering som bør få max oppslutning! - En fin avrundning på sommeren.

Andre turneringer

Skagen Fonds Cup er en slagspillturnering som går over to dager, 18–19. august. Helgen etter er det **Klubbmesterskapet**.

En turnering som erfaringsmessig har stor oppslutning, er **Statoil Cup**, damer/herrer/junior som spilles 9. september. Av sosiale turneringer utenom Hydrawell Open, kan vi nevne **St. Hans Mix** som er sesongens eneste mix-turnering der en dame og en herre spiller på lag og slår annethvert slag. Etter turneringen er det sosialt samvær og noe godt å bite i. Denne spilles fredag 22. juni – så hold av datoen!

Pink Cup

Søndag 3. juni 2012

Bli med og støtt kreftsaken!

Pink Cup er en videreføring av NGFs veldedighetsturnering. Den skiller seg fra andre golfturneringer ved at det er klubbens innsamlede beløp som kvalifiserer til finaleplass. I 2011 samlet turneringen inn hele 1 050 000 kroner! Formålet er først og fremst å samle inn penger til brystkreftsaken. Årlig rammes ca 2 800 kvinner i Norge av brystkreft. Takket være forskningen overlever stadig flere, men videre forskning er nødvendig for at flere skal reddes. Pink Cup er en fin anledning til å vise engasjement og omtanke for de mange som rammes. Startkontingenten, kr 200, går direkte til saken. **Følg med på turneringstavlen og meld deg på på!**

Damene taper på lengden

Det er ikke mange sportsgrener der kvinner og menn kan konkurrere på helt lik basis. Det skyldes i hovedsak de store fysiske forskjellene. Menn er definitivt sterkere enn damer. De løper fortere, hopper høyere og løfter tyngre bærer. Det er slik vi er skapt – forskjellige. Blant annet har damer bare ca. 50–55 % av menns muskelfibre og derved styrke i overkroppen. De oppnår på langt nær samme kølle- og svinghastighet som menn i golf, hvilket gir direkte utslag på slaglengden. Men hvor mye kortere slår egentlig damene?

TEKST, GRAF OG FOTO: ELLEN JEPSON

Damer oppnår i gjennomsnitt bare 65 % av menns slaglengde

Når en middels golf dame så vidt klarer å nå greenen på hull 6 før alle hennes slag er brukt opp, (mens hennes mann ligger der på bare tre slag), eller når hun på hull 3, selv med sin beste drive, nok en gang plasker i vannet foran greenen (mens hennes fjortenårige sønn lander ballen rett ved pinnen med 6-jern), så er det ikke usannsynlig at damen føler seg litt oppgitt og frustrert. Kunne hun bare klart å slå litt lenger! Det hadde hjulpet godt på selvfølelsen.

Ja, mange damer sliter med lengden, men de færreste er klar over hvor kort de egentlig slår, spesielt i forhold til sine mannlige medspillere. Grafen vi presenterer nederst har utgangspunkt i en amerikansk undersøkelse og viser at det er stor forskjell på slaglengden til damer og herrer. Damer slår i snitt ca. 65 % av herrenes lengde, varierende fra 75 % med driveren like ned til 54 % med jern. Damer klarer faktisk ikke slå noen køller lengre enn menn.

Disse forskjellene gjør seg gjeldende også på elitenivå. LPGA-damene oppnår for eksempel bare ca. 80 % av drivene til PGA-herrerne. Nå må det også bemerkes at de elitedamene som slår langt, ofte slår ekstremt mye lengre enn andre damer, men heller ikke de langtslående damene klarer altså matche herrelengden.

Køllehastighet bestemmer lengde

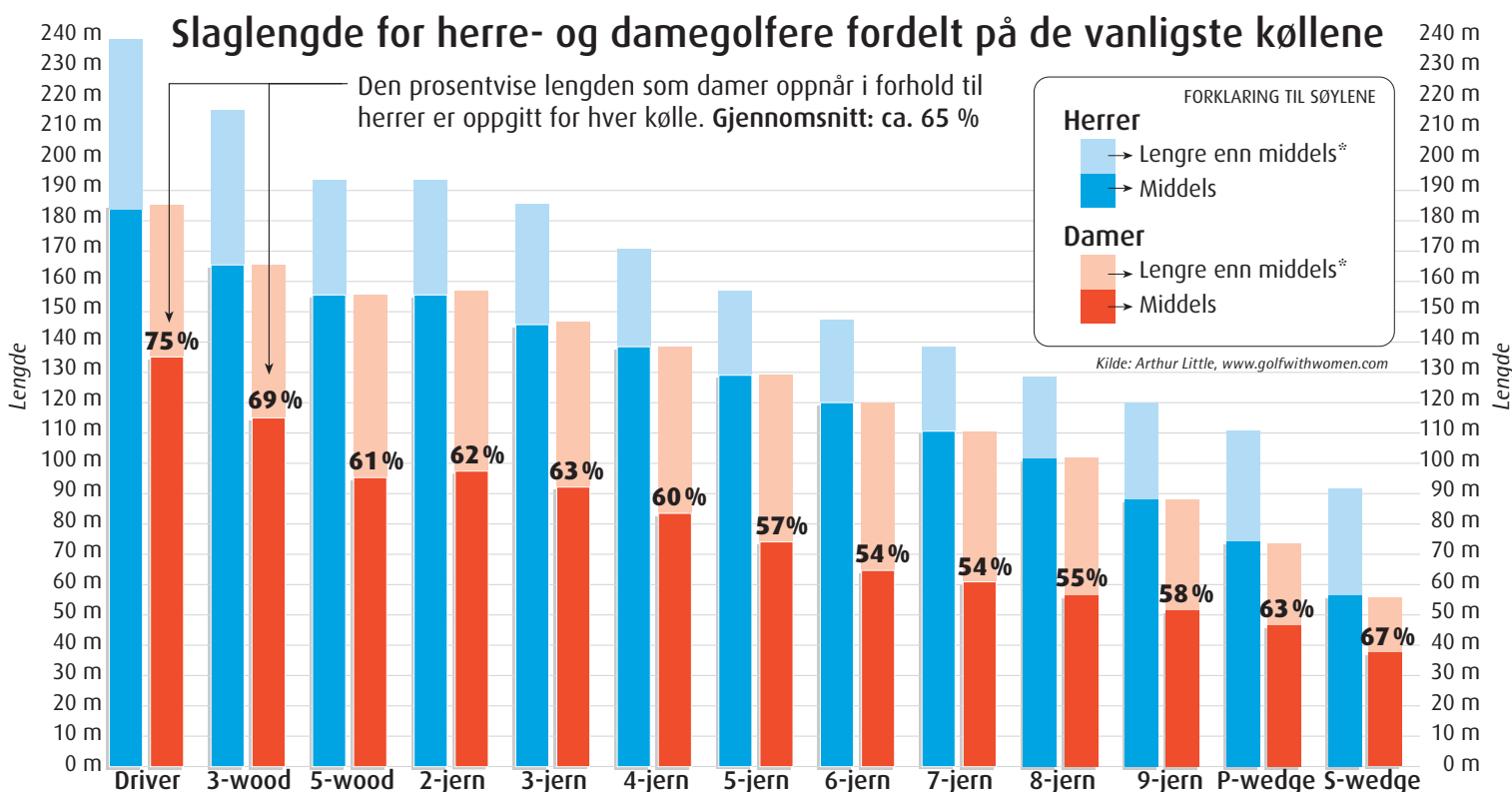
I golf teller det med kraft og presisjon. For å si det enkelt – golfsvingen er en slags eksplosiv kroppsbevegelse der sammentrekningshastigheten i de ulike musklene og muskelgruppene er svært høy, spesielt i overkroppen. Fra toppen av baksvingen til "impact" kan de beste elitegolferne akselerere køllehodet omtrent 100 ganger så hurtig som den raskeste sportsbil. Denne komprimerte kraften, som får sin utløsning når køllehodet treffer ballen, har direkte innvirkning på slaglengden. Siden de fleste damer har betydelig mindre kraft og muskelfibre enn menn, er evnen til å "eksplodere" i det øyeblikket køllen treffer ballen derfor ikke

til stede i samme grad hos damene som hos herrene. Resultat: kortere slag.

Men det er også andre faktorer som spiller inn på slaglengde, for eksempel alder, og ikke minst NÅR du begynte å spille. Unge jenter som får golfen inn med "morsmelka" og som trener mye, vil som regel klare å slå en god del lengre enn damer som startet med golf i mer moden alder. Og både damer og herrer vil oppleve at de med økende alder, stivhet og skrantende muskler må bruke mer krefter og energi på slagene – som blir stadig kortere.

To forskjellige spill

Det at damer slår kortere enn menn innebærer at de må velge andre køller enn mannen på både utslag, fairway og innspill. En mann kan velge å slå et jern fra teested for å plassere ballen mer presist, mens damen langt oftere må bruke driver bare for å komme seg ut på fairway. Deretter blir det wood eller lange jern for å ta igjen forspranget, mens mannen kan velge lavere presisjonsjern til greenen er nådd.

Det er bare en ørliten andel av våre aller flinkeste damer som klarer komme over den første bakketoppen på hull 18.

Damen har altså redusert valgfrihet med hensyn til køller. Hun havner fort i bakevja hvis hun velger presisjonsjern foran lengdekøller. Når det er sagt, i golfspillet er det selvsagt også andre utfordringer både for menn og damer – bunkers, vannhindre, undulerte greener osv. – men her konsentrerer vi oss om slaglengden.

Røde teesteder – langt nok foran gule?

Det er en gjengs oppfatning at avstanden det er fra rød og gul tee til greenen er ca. lik reell forskjell i slaglengde mellom damer og herrer. Dette stemmer på langt nær. På de fleste golfbaner utgjør avstanden fra rød tee til greenen bare ca. 90 % av gul tee. Damene taper lengde til herrene allerede med utslaget (se grafen), og dess lengre bane, dess større blir forskjellen.

På vår egen bane er gjennomsnittets avstand til greenen fra rød tee ca. 87 % av gul tee og totalt på 670 m, men på mange av hullene er avstanden mye mindre. Par 5-hullene, (6, 9 og 18) er de vanskeligste og lengste. På hull 9 er det kun 6 % avstandsforskjell til green fra gul og rød tee – og det merkes godt hos flertallet av de kortslående damene, men også hos seniorenene. Mange klarer ikke slå seg over det første myrete partiet, selv med sitt beste utslag, mens en middels mann fra gul tee med et godt slag vil lande trygt langt fremme på fairway. Hadde "65 %-forskjellen" vært anvendt på et slikt hull, skulle rød tee faktisk vært plassert godt over 100 m lengre frem. Da kunne damene fått bruke noenlunde de samme køllene som herren på sine respektive slag, i stedet for å måtte klaske seg fram med wooden i håpet om engang å nå til greenen.

Det er stor forskjell i motivasjonen når du står på teestedet og vet at du med dine beste slag kan klare å rekke greenen for en par eller bogey, i motsetning til å måtte innse allerede før du har slått ut at det er umulig fordi det er alt for langt fram. Det siste er dessverre tilfellet for svært mange golfspillende damer når de står overfor de lengre hullene på vår og andre baner. Motivasjonen blir ofte deretter.

Angår den aller største damegruppen

Det er ikke bare en liten prosent med benskjøre og skropelige gamle damer som slår for kort og som har utfordringen med lange hull og baner. Det gjelder med stor sannsynlighet de aller fleste med høyere handicap. Hele 70 % av golfdamene i Norge har handicap 26,5–36,0 (mot ca. 35 % av herrnene). I tillegg er det mer enn 15 000 damer som spiller på klubbhandicap 36–54. Samlet utgjør disse mer enn 95 % av alle golfspillende damer i Norge og må derved anses som en stor gruppe.

Har ikke damene nok fordeler i golf?

Noen vil nok fnyse og mene at det er gjort mer enn nok for damene. Hva har vi slopen for? Den veier jo opp for alle svakhetene. Basta! Damene ER jo mye dårligere og de gjør jo ingenting for å bli bedre. Ikke gidder de trene heller, og nå vil de ha kortere baner! Hvor mye kan de forlange? Kan de ikke bare hakke rundt med wooden sine? Og hva gjør det om de må slå flere slag, de vil jo ingensteds likevel – på det nivået spiller de jo bare for kosen og det sosiale! De klarer også fint å slå gutta hvis det er det de absolutt vil – de har jo stableford og tildelte slag så det holder! – Joda, vi har hørt det.

Spilleglede, motivasjon og mestring

Poenget ligger kanskje ikke der. Hva er det som trekker damer (og menn) til golfbaner i Norge og verden forøvrig? Det sosiale aspektet og mosjonsfaktoren er selvsagt viktig, men spilleglede vil mange påstå er det mest avgjørende. – Det å kunne mestre golfslagene, kunne posisjonere seg til innspill og kjenne gleden når ballen lander på greenen. – Det en gang i blant å klare en par eller til og med en birdie. Spille golf slik det er ment! Det er disse gode opplevelsene som inspirerer og som drar oss tilbake til banen – gang etter gang, år etter år. Vi vil påstå at spillegleden er selve kjernen i golfsporten – uansett kjønn. Dessverre blir denne gleden for mange damer erstattet med frustrasjon når de må spille på baner som i realiteten er for lange for dem. **Like frustrerte som menn ville blitt hvis de var nødt til å slå fire-fem av sine aller, aller beste slag og enda ikke rekke til greenen på et middels par fem hull – like frustrerte blir vi damer!**

Men vi må ikke surmule! Og slett ikke angripe banemannskap eller greenkeeper. Det er ikke deres feil at så mange ikke slår langt nok, og det er heller ikke opp til dem å endre på teesteder eller banelengder. La oss spille i vei og fokusere på golfens mange gleder – og håpe på at det en gang i fremtiden blir litt lettere.

Til neste Røffen vil vi følge opp dette tema med kommentarer og ekspertuttalelser mm. Har du syn på saken eller erfaringer du vil dele med oss, kontakt ellen@jepson.no.

Per Våland: skulle spille golf når han ble gammel nok

- Jeg hadde vært med på veldig mye slags sport: hopprenn, langrenn, orientering, skøyteløp, fotball. Men golf var så kjekt at da jeg begynte å spille, sluttet jeg med alt det andre, sier Per Våland. Og overser glatt at han, som nylig fylte 90, stiller i svømmehallen 06.45 de fleste dagene i uka, til både lengder og trim.

TEKST NINA TJOMSLAND OG FOTO ELLEN JEPSON

Sigrun Øverland og Per Våland synes det er fint å være tilbake på 6-er greenen selv om det ikke ble noe golf den dagen. Men det var herfra golfrunden ofte startet siden de i mange år bodde i huset rett over Alvarsteinveien bak greenen. Herfra hadde de strålende utsikt og kunne følge puttingen på svært nært hold.

Per hadde det med å jogge rundt Stokkavatnet en 3–4 ganger i uka, og fulgte interessert med da arbeidet med å lage bane tok til midt på 1950-tallet. Han kjente flere av pionerene, men når de spurte om han ville bli med, var svaret at han skulle begynne når han var gammel nok. Men så forfros han en fot da han deltok i et fjellløp, sånn rundt 1965, og tenkte at det kanskje kunne være greit å begynne med golf isteden. Alligavel.

Da var det gjort. - Jeg kom inn i banekomiteen fra dag én, før jeg kunne spille en ball. Torolf Smedvig visste jeg var gartner og mente at jeg kunne være til nytte. Jeg kunne ingen ting om gress eller greener, men han hadde greie på alt, både gjødsling og vekst og jordprøver. Etter hvert lærte jeg av ham. Men da jeg så at han tok jordprøver og sendte til Skottland for analyse hver vår, fortalte jeg at vi i gartner-

næringen faktisk hadde jordanalyse i Hillevåg og kunne få ut resultatene på dagen. Da var han rask: - Du tar prøver og får dem analysert! Torolf var skikkelig god til å delegere.

Laget putting-green

- Noe av det første jeg kom inn i, var å skaffe grus, sand og jord for å lage putting-greenen ved klubbhuset. Den var vel to tredjedeler så stor som den er i dag. Og så sto Torolf og jeg en lørdagskveld og plantet trær langs oppkjørselen; jeg hadde et felt med 10 000 små grantrær den gangen, og hadde kjørt ut med full varebil. Torolf skulle egentlig hjem for å gå i selskap, og jeg sa "vi planter i morgen". Men nei da. Han var voldsom til å jobbe, og hadde en fantastisk evne til å få gjennom det han ville.

Det var han som ordnet med kommunen, at vi fikk bruke så mye friareal, og fikk løst pro-

blemer med fri ferdsel. Gangstien rundt vannet gikk først tvers over 3-eren, helt nede ved vannet. Vi la om den, og fikk laget ny langs 2-eren.

Etter to år kom Marthon Østbø inn som baneformann, og da var det ham jeg alltid samarbeidet med. Han var enestående, utrolig plikt-opplyllende og alltid på plass. Når det var turneringer i helgene, var han på banen tidlig om morgenen for å sveipe greenene og gjøre alt klart.

Pitchet over frukttrær i hagen

- Men med alt dette, og gartneri, og to blomsterforretninger, og familie, hvordan kom du i gang med golfen?

- Fra først av sto jeg på driving-rangen – det var utstikkeren på 9-eren, nedenfor huset som var pro-shop den gangen og er juniorenes klubbhus nå – og bare slo ut baller.

Jeg hadde et par timer med Raymond, men slo ellers bølgevis på egen hånd: den gangen slo vi ut, og så gikk vi og plukket dem opp selv. Faktisk hadde jeg nok flere hundre baller. Jeg var mye ute og satte garn i Stokkavatnet, og så hvor mange baller jeg kunne plukke opp der. Og så fant vi nye mengder da vi jobbet med grøfting på hull 16.

Men så kom jo sesongåpning, og da skulle banekomiteen slå høytidelig ut med alle medlemmene rundt. Jeg hadde aldri spilt på banen, men Torolf, som var formann, sa "klart du skal med"! Det var litt av et nervespill, men ballen kom da ned på fairwayen i hvert fall, forteller Per. Etter det begynte han å trene pitching i hagen hjemme på Stokka, sto og slo ballene over frukttrærne så folk lo av ham.

Husker vinner-putten fra Canners

- Så ble det høst, og Canners. Jeg visste ikke hva det var, og hadde heller ikke handicap - du måtte ha 24 for å være med. Men Carsten Christensen, som var en god venn, tok meg med en runde slik at jeg fikk etablert 24. Med nauå. Og Canners var skikkelig staselig, et arrangement som Kjell Øverland og Kjell Borge Andersen hadde fått til. Ingen andre klubber hadde noe slikt, og folk kom reisende fra både Oslo, Bergen og Trondheim.

Per ler: - Og så gikk det jo slik etter hvert, at jeg vant Canners en gang!

Ett av hans aller kjekkeste golfminner er knyttet til akkurat den turneringen. Han kan se for seg putten ennå, på 11-eren, greenen skrånet, ballen svingte i bue - rett i hullet.

Ikke bare det, han spilte seg jo etter hvert ned til meget respektabelt hcp 9 - for øvrig det samme som hans partner Sigrun Øverland også har hatt. - Ble dere kjent i klubben, dere to? - Å langt ifra, jeg har kjent henne fra hun var fire-fem år gammel og jeg en 14-15. Min far solgte grønnsaker på Torget. Hennes mor kom gjerne for å handle, og da leverte han dem på veien hjem slik at hun skulle slippe å bære. Og der var jo da denne vesle jenta!

4-ball på æren løs

Men tilbake til golfen. De første årene hans i klubben var det kanskje 250-300 medlemmer. Alle kjente alle, og han kom med i en fast fireball med Harald Abrahamsen, Alf Thorkildsen og Johan Sverdrup. De spilte om baller, og det gikk på æren løs. Dessuten hadde de mange kjekke turer sammen. Ekstra mye hygge hadde de med seniorturer til Danmark, hvor de spilte på flere baner rundt Aarhus; den gangen var det jo ukjent luksus her i Norge å ha adgang til tette banelandskap.

Per kom inn i styret ganske fort, fordi han var baneformann. På 70-tallet var han klubbens formann i tre år. Aller viktigst den gangen var å ordne alle formaliteter i forbindelse med litt større turneringer.

Ut på banen med gode golfkamerater Fra v. Alf Thorkildsen, Harald Abrahamsen, Fredrik Knutsen og diltende helt til slutt, Per Våland (Bildet er hentet fra jubileumsboken til Stavanger Golfklubb (1956-2006))

Men han fikk også andre og uventede oppgaver å bryne seg på. En 17-mai natt var det bråk i klubbhuset med en gjeng juniorer, og i tillegg klaget amerikanere med rette over at store mengder baller forsvant fra bagene deres: noen av de unge krøp bak skapene og forsynte seg fritt. Per hadde møte med dem og fikk god kontakt, og saken førte til et greit og positivt samarbeid. Juniorene hjalp til mye i klubben.

Spesielle former for samarbeid

Dette med å få folk til å samarbeide må være en egen gave. Historien forteller fra Pers krigsfangenskap på Grini hvordan han på kreativt vis fikk sterkt tiltrengt salt inn i leiren, for eksempel. Smugle? Nei langt ifra. Han fortalte tyskerne at jorda var utarmet, den trengte salt - så fikk de inn hele trillebårlass.

Kreativiteten har spilt inn på mange felt, fra å få 30 gartnere til å samarbeide istedenfor at alle kjørte rundt til forretningene og fallbød blomstene sine, til å danne selskap med partnere i andre byer for å få dyrket nelliker i Kenya og krysantemum-stiklinger i Nice. Hadde han overskudd av blomster, solgte han dem heller rimelig enn å dumpe dem i komposten.

Eller han tilbød en flaske brus med hver bukett, og opplevde at folk sto i kø fra klokken 7 om morgenen. Konkurransetilsyn og kobling? Nei da, han kunne jo bevise at blomstene sto lenger i brusen.

Hyttebygging, bystyre, fiske - og rå chipping Midt i alt dette bygget han to hytter i 1960-årene, i Sirdal og på Stjernarøy. I tillegg satt han i bystyret i fire år, for Høyre. - Det var greit å få innblikk i hvordan det politiske systemet virket, for jeg hadde jo med politikere å gjøre på flere felt, sier han nå.

- Er du eneste SGK-medlem med fiskerett i Stokkavatnet?

- Kanskje det. Jeg var med og fisket fra jeg var 7-8 år gammel, satt gjerne i stua hos morfar og hjalp til å binde garn. Vi bandt dem selv, hadde vel 15-20 garn, og fikk gjerne 2-3 bøtter røyr hver dag i sesongen, forteller Per. Som har lært opp barnebarn, og kan prestere å få fisk på over 2,5 kg den dag i dag - selv når et barnebarn har prestert å tvinne garnet.

Han kommer nok ut på banen i sommer også, i sitt 91. år. Og selv om de fleste slag får karakteren "nei huff": ballene går rett fram, ikke så kort heller - og så er han stadig vekke ram til å putte. Og til å chippe i koppen...

De tar i mot skrotet ditt!

Hullsponsor på nr 11, Amdal Miljø Container AS, hadde sin første containerbil på veiene alt i 1991. I begynnelsen var det hjemmekontor for gründerne Magne og Marianne Amdal og hjemmebarnehage for lille Linn, som i dag er voksen og har ansvaret for HMS i et selskap som har gått fra liten til større – og i 2012 til svært stor.

TEKST: ELLEN JEPSON

Rundt kontordørene til Amdals store sorteringsanlegg på Forus går det en kontinuerlig strøm av containerkjøretøy til/fra de store sorteringshallene på stedet. Lass på lass med avfall og skrot blir fraktet inn fra distriktets travle byggeplasser og oljerelevante virksomheter. Stor aktivitet genererer store mengeder avfall av ulikt slag, og sorteringsanlegget tar i mot det meste.

Kjøpt opp og fusjonerer i 2013

I mars 2012 ble Amdal Miljø Container AS (AMC) kjøpt opp av Franzefoss Gjenvinning AS (FG). Det startet først som et samarbeid da Franzefoss etablerte en avdeling for farlig avfall på Tananger, men erkjennelsen om at de ville stå sterkere sammen i de største befolkningsområdene i Norge resulterte i oppkjøpet av AMC.

AMC vil bli drevet som eget aksjeselskap ut året for så å fusjoneres inn i Franzefoss i 2013.

Daglig leder Magnus Klepp og Linn Amdal Danielsen forsikrer at de med dette oppkjøpet vil bli mer konkurranse- og ikke minst prisdyktige. Samtidig blir AMC en totalleverandør innen avfallshåndtering og vil kunne ta imot det meste, også farlig avfall.

Kundene vil ikke merke stort til oppkjøpet, i alle fall ikke noe negativt, ettersom AMC blir en egen avdeling av Franzefoss. Det er de samme folkene (38 i alt) som vil stå til tjeneste for sine kunder. – Om de beholder den gamle logoen er litt usikkert, sier Magnus Klepp. Bare tiden vil vise hva som skal pryde de ulike containerne på utsiden.

Franzefoss stor på avfallsbehandling

Det er ingen smågutt Amdal er blitt kjøpt opp av. Franzefoss Gjenvinning AS med ca. 250 ansatte har mottaks- og behandlingsanlegg for avfall en rekke steder i Norge, bl.a. Oslo, Bergen og Trondheim. Her sorteres, behandles og bearbeides avfall fra landbasert industri, bygg og anlegg, privat og offentlig sektor og offshoreaktivitetene i Nordsjøen. Sammen med AMC vil de stå enda sterkere, og det er vel ikke så mange typer avfall som de IKKE kan ta imot og behandle.

Hva med mitt avfall?

Det kan jo ikke sammenlignes med byggeplasser og oljefirma, men jamen blir det litt skrot av det i heimen også! Til og med en "grønn" aktivitet som golf genererer en del; gamle utgatte golfsko, golftrallen med brukne bein, paraplyen med spiler i alle retninger etter en stormfull runde og ørten par utslitte hansker. Og mens vi er i ferd med å rydde, tar vi like godt hele loftet og garasjen med. Mye skal vekk! Hva gjør vi?

- Da kan jeg anbefale en 10 kubikk container, sier Linn Amdal Danielsen (som for øvrig har grønt kort) - Der kan du kaste det meste - trevirke, metall, hard plastikk og tegl mm., men IKKE elektrisk avfall. - Det kan du levere inn til en butikk som forhandler elektroavfall. De har plikt til å ta i mot dette gratis.

Så folkens, ikke kast gamle komfyrer, utrangerte printere eller tørketromler i containeren. De går tilbake til butikken! Ei heller spraybokser, fugepatroner, asbest, PCB, maling, kjemikalier eller avfall som inneholder tungmetaller. Dette er spesialavfall som må leveres inn separat. Ta kontakt med AMC hvis du er usikker.

Det er bare ca 10-15 % av AMCs totale omsetning på ca. 80 mill. som kommer fra privat sektor. Den største står bygg- og anleggsbransjen sammen med oljeindustrien.

for. Strenge forskrifter dikterer hva som skal kastes og hvor. Den tid lengst forbi da den enkelte bedrift kunne grave ned avfallet på "egnet" sted. Samtidig blir avfallsaktørene stadig flinkere på behandling og sortering av avfall. **Bedre for miljøet – bedre for oss!**

Generøst tilbud fra AMC til SGKs medlemmer: 10 kubikk container i 14 dager for kr 900,-. I tillegg kr 165 pr. 100 kilo.
Kontakt AMC: 51 81 41 00.
OPPGI MEDLEMSNUMMER VED BESTILLING

Innfelt bilde:
Ansatte i AMC på Forus med containerparken i bakgrunn.
Foto: Kallen

AMDAL MILJØ CONTAINER

Daglig leder Magnus Klepp og Linn Amdal Danielsen trives svært godt både utenfor og inni containerne. Foto: Ellen jepson

Sammen for en enda finere bane

Stavanger Golfklubb har en stab på hele åtte greenkeepere – tre britiske, tre norske og to fra Polen som under Inges ledelse vil bidra til at banen til enhver tid skal fremstå så fin og innbydende som mulig. Med utenlandsk overvekt går det i det daglige arbeidet mest på engelsk.

TEKST OG FOTO ELLEN JEPSON

Motiverte greenkeepere – fast ansatte Gerard Morgan fra Irland (t.v.) og sesongansatte Jordan Cameron fra Skottland synes det er topp å jobbe på SGK-banen.

Solid utdannelse

Sistemann i staben, Gerard Morgan (27) kommer direkte fra Dublin, Irland og berømte Portmarnock golfbane som er rangert som en av topp linksbanene i verden. Med seg i bagasjen har han bl.a. hagebruks- (horticultural/sports turf managing)-utdannelse, og holder ellers på med videreutdannelse ved universitetet i Dublin. Gerard skal jobbe tett sammen med den tredje britten, fast ansatte Michael Harris (30) som har greenkeepererfaring fra diverse baner i Sør-England og som tidligere var head greenkeeper på Randaberg GK før han kom til vår bane i 2011.

Vi unner oss et bilde av berømte Portmarnock linksbane. Det er bl.a. fra denne banen Gerhard Morgan har fått god erfaring som greenkeeper.

- Til tross for at begge er unge har de allerede god erfaring. Vi håper at disse kan ha en så god utvikling at de kan ha ekspertisen som klubben trenger fremover, sier Steinar Fløisvik, daglig leder i Stavanger Golfklubb.

Mange hundre meter grøfter

Banemannskapet med Inge i spissen har til tross for svært vekslende værforhold i vinter med kulde, regn, snø og flere stormer fått gjort en god del arbeid og forbedringer på banen. Grøftearbeid vil antakelig alltid, pga. vårt våte klima være nødvendig, og etter to usedvanlig fuktige sesonger og med flere grøfter som hadde tettet seg til, måtte dette arbeidet prioriteres. Ved hjelp av gravemaskin og "mannakraft" er det gravd opp flere hundre meter grøfter – spesielt på hull 6, 7, 8 og 9, men også andre steder det har vært nødvendig. Grøftene er nå torvlagt og enkelte steder merket med blå pinner (fri drop).

Et annet problem som oppstår på banen er forsenkninger, og reparasjon av disse det har også, i følge Inge, vært prioritert. Forsenkninger er steder på banen der massen under torven

og det drenerende sand-/gruslaget over tid presses ulikt sammen, og det oppstår fordypninger der vann blir stående uten å komme noen vei. Det gjelder steder på 16, 17 og 9 og på greenen på 3, 7 og 11. Sammen med frost og kulde kan det ødelegge torven og gjøre store skader. En del av dette arbeidet står igjen og vil bli utført så snart det lar seg gjøre. Noen steder vil det derfor midlertidig være avsperrert.

Nytt herre- og dameteested på hull 11

Teestedene her er blitt bygget opp og forlenget. I skrivende stund spilles det ennå fra matter, men det er bare et tidsspørsmål når den ferske torven, ved hjelp av litt sol og varme kan tåle vanlig belastning.

Trefelling

På hull 13 er det tatt ned 25 store furutrær slik at det nå skal være lettere å komme rundt hjørnet med driven, og i tillegg er det tatt ned en hel del grantrær på høyre side av hull nr. 1. Det gir mer lys og sol både på greenen og på utslagsstedet på hull nr. 2, der i tillegg to enormt svære og lys-stjelende grantrær ble felt bak selve utslagsstedet.

Gutta slår damene i handicap!

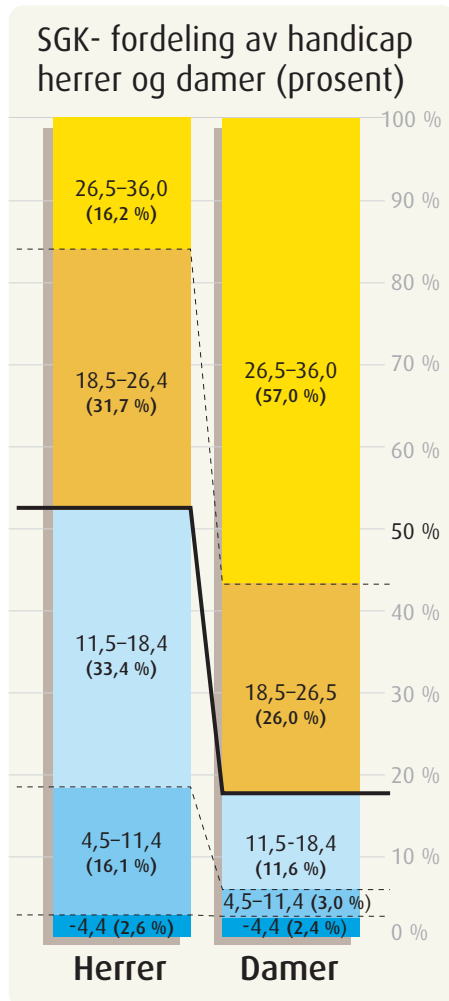
Er røde teesteder og slope ikke nok til å utligne fysiske og eventuelt andre forskjeller mellom herrer og damer i golf? Handicapstatistikk fra vår egen klubb, Norges Golfforbund og USA peker ikke i slik retning. 52 % av herrene i vår klubb har handicap under 18,5, mot bare 17 % av damene. Et overveldende flertall damer er høyhandicappere. Hvorfor er det slik?

TEKST, GRAFER og FOTO: ELLEN JEPSON

Skjev fordeling i SGK

Grafen under viser handicapfordelingen mellom damer og herrer i Stavanger Golfklubb. Stor forskjell – og damene kommer desidert dårligst ut. Den største overraskelsen: så stor andel som 83 % av damene har handicap over 18,5. Hele 57 % av damene befinner seg i den høyeste handicapgruppen (26,5–36,0) mot bare 16,2 % av herrene. Mer enn halvparten (52 %) av herrene har under 18,5 i handicap.

Når "bare" 17 % av damene har handicap under 18,5, er det fristende å spørre hvor feilen ligger. Er damene virkelig så mye dårligere enn herrene, eller kan det kanskje være at golf er vanskeligere for damene? For ellers skulle vel handicap vært fordelt noenlunde likt? Men når gjennomsnittet i vår egen klubb er på 18,5 for herrene og bare 25,7 for damene, er det lov til å lure litt.

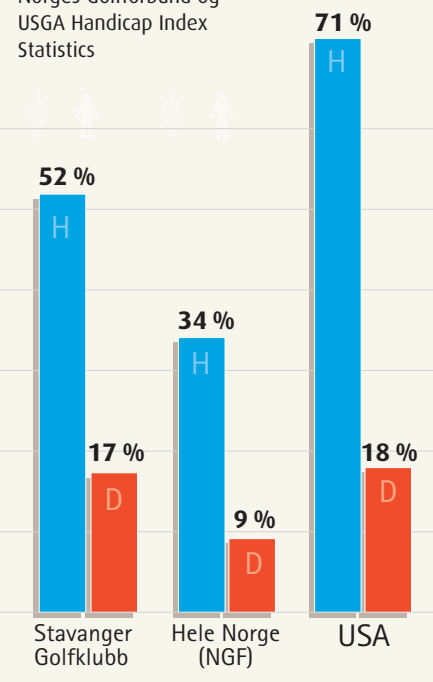

Kilde: Stavanger Golfklubb

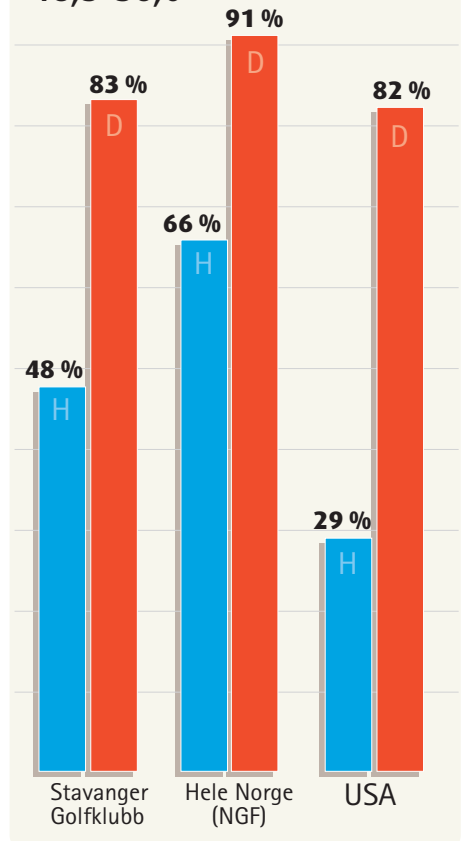
Andel spillere med handicap under 18,5

H Herrer D Damer

Kilde: Stavanger Golfklubb, Norges Golfforbund og USGA Handicap Index Statistics

Andel spillere med handicap 18,5–36,0

Like skjevt i NGF-Norge og i USA

Kjønnsforskjellene i handicap er ikke enestående for vår klubb. De gjør seg gjeldende i hele golf-Norge og også i USA. Fra USA har vi dessuten et enormt stort statistisk materiale (ca. 6 mill. damer og 26 mill. menn) som skulle gi et ganske solig grunnlag å bedømme ut ifra.

Grafen øverst viser andel golfere, herrer og damer – OVER og UNDER handicap 18,5 i SGK, NGF og USA. Det ser jamen ikke særlig bra ut for damene. Golfferdighetene deres er langt dårligere enn herrenes, skal vi tyde statistikken. Det er nesten ikke til å tro, men hele 71 % av herrene i USA har UNDER 18,5 i handicap, mot "ynkelige" 18 % av damene. Dette er nesten identisk med dameandelen i SGK (17 %). Selv om handicapsystemet i USA er noe annerledes enn i Norge, peker statistikken likevel tydelig i samme retning. Damene er overrepresentert i høyhandicappgruppene både i USA og Norge.

Ni av ti damer i Norge (91%) har over 18,5 i handicap

Det er en større andel av SGK-herrerne som har under 18,5 i handicap enn Norge forøvrig (52 mot 34 %), og gapet mellom damer og herrer er enda større i vår klubb enn for Norge totalt. Og den store "nasjonale" overraskelsen: Hele 91 % av damene med etablert handicap i Norge befinner seg i handicapgruppene over 18,5.

Grafene viser bare andel spillere med etablert handicap, og følgelig er de med "bare" klubbhandicap 37–54 ikke med. Disse utgjør likevel en anelig gruppe. Totalt er det ca. 31 000 damegolfere i Norge, og av disse spiller mer enn 50 % på klubbhandicap, dvs. at de ikke har etablert handicap 36. For herrene utgjør dette 30 % av totalen på ca. 90 000 herregolfere.

I den store andelen golfere med klubbhandicap vil det antakelig være mange som aldri klarer å etablere handicap på 36 eller bedre.

Vi kommer oss omsider på greenen, med eller uten etablert handicap, men damene i både Norge og USA må se seg slått i støvlene av gutta når det gjelder handicap.

Golf er et til dels vanskelig og ikke minst tidkrevende spill, og mange strever i åresvis med å få spilt seg nedover i handicap. Vi vil ikke bli overrasket hvis det er slik at damene strever mest. Det kan i så fall stemme godt overens med handicapstatistikken som viser at damene henger langt etter i alle handicapgrupper.

Mennene scorer best – uansett gruppe

I tallmaterialet som foreligger fra NGF, SGK og USA er det forskjeller til herrenes fordel i alle handicapgrupper, også de laveste. Det synes nesten like vanskelig for damer å oppnå "single figure"-handicap som det er å få den berømte kamelen gjennom nåløyet. Av Norges ca. 14 000 damegolfere med etablert handicap er det bare 415 stk. (3 %) som har under 11,5 i handicap, mens herrene er representert med 12 %. I USA har 4,5 % av damene under handicap 11,5 mens hele 35,5 % av herrene finnes i denne gruppen.

Hvorfor trenger vi handicap?

Handicapsystemet i golf har utviklet seg over tid og har vært i bruk i over hundre år. Det begynte med at et økende antall golfspillere så behovet for et "utligningsverktøy" slik at de kunne konkurrere på et mer likeverdig grunnlag. Basert på erkjennelsen om at vi er forskjellige og ikke har samme ferdigheter i golf, oppsto handicapsystemet. Ennå litt forskjellig i ulike land og verdensdeler, men ideen bak er fremdeles den samme – å utjevne de store nivåforskjellene det til enhver tid er mellom golfere – og derved gjøre det morsommere og mer spennende å konkurrere ulike grupper imellom.

Mange vil sikkert være enige i at handicapsystemet er en brilliant oppfinnelse. Antakelig har det medvirket til at golf i de siste ca. 100 år har hatt en oppsving – og nærmest blitt en folkesport i flere land. Med handicap kan både høy og lav, rik og fattig, ung og gammel spille sammen og ta del i golfsportens gleder på et likeverdig plan.

Så langt så godt. Da skulle vel forskjellene være utlignet både sosialt og ferdighetsmessig, og damer og menn skulle ha like muligheter hva gjelder score og også handicap?

Når statistikken likevel viser slike store forskjeller i handicap mellom herrer og damer, må vi kanskje spørre om det ment å være slik? Og i tilfellet ja - hadde det vært fint å få greie på hvorfor. Men hvis det er de åpenbare og dokumenterte kjønnsforskjellene i fysikk, køllehastighet og slaglengde som fører til at det er vanskeligere for damene å oppnå bra handicap, burde det vel være interessant å finne ut om det er noe vi kan gjøre med det?

Kan damer selv gjøre noe?

Mange vil nok mene at hvis bare damer trener litt mer og slår litt lengre, så vil de nok gå ned i handicap og bli like gode som gutta. Men hvis det er de fysiske forskjellene og ikke minst forskjeller i slaglengde som reflekteres i den dårlige handicapstatistikken, er det ikke så mye damer som gruppe kan gjøre. Med styrketrening kan riktignok noen klare å øke slaglengden litt. Det kan gi handicaputslag for den enkelte, men vil ikke ha innflytelse på statistikken. For en ting er sikkert: Uansett hvor mye vi damer trener eller uansett hvor store køllehoder eller hurtige baller golfindustrien prakker på oss, så klarer damer aldri å slå like langt som herrene. Verken Suzann eller Annika klarer det, så hvordan skal "vi vanlige" ha noen mulighet?

Oppfatninger om damegolf

Det er mange av oss damer som tror at vi er dårlige golfere enn menn. Vi ser med beundring på herrene når de slår, alltid mye lenger enn oss og med imponerende høye, lange og presise baller. Det er en egen fart og driv i herreslagene! Våre egne slag, til og med de beste, blir mye kortere og mer stusselige i forhold.

Det er kanskje heller ikke så rart om damer som gruppe blir sett på som dårligere golfere enn menn – de slår jo kortere, har høyere handicap og scorer på langt nær så bra. Et eksempel: Under et herværende NM ble det i vår lokale presse ikke engang nevnt at det også var et NM for damer på gang på samme bane. Scoren var jo så mye høyere hos damene og var dermed ikke verd noen spalteplass. – Slikt er ikke særlig oppmuntrende, og bidrar vel heller ikke til å rekruttere nye damer til golfsporten.

Hva kan gjøres med forskjellene?

Å endre på den dårlige statistikken for damene er ikke gjort i en håndvending. Det forutsetter en erkjennelse om at forandring må til, i tillegg vilje til å gjøre noe konstruktivt. Det skal noe til i en sport som helt fra sin spede begynnelse er blitt dominert av menns preferanser og perspektiv. I noen golfklubber har damer pr. i dag ennå ikke adgang til hverken klubbhus eller medlemskap. Ting tar tid! Og selv om det i vårt likestilte land skulle være ønske om å endre noe til damers fordel, er dette ikke helt enkelt. Vi må forholde oss til internasjonalt vedtatte retningslinjer, slope osv. Mange damer er heller ikke klar over, eller bryr seg om, at vi som gruppe faller helt gjennom på statistikken. Herrene er jo flinkere og må selvsagt ha bedre handicap!

Men tenk om vi kom så langt at vi kunne prøve ut noen enkle tiltak for den overveldende andelen høyhandicappere som slår og slår og aldri kommer til greenen? – Litt kortere fra rød tee på par fem hull, mulighet til å nå til greenen på par tre hull osv. Selv små tiltak kan forbedre flyten i spillet og definitivt føre til større spilleglede – og på sikt kanskje også bidra til at handicapforskjellene blir noe mindre.

Hurra for damevennlige baner!

I USA (hvor jo alt starter) er det en hel bevegelse anført av profilerte banedesignere sammen med golfeksperter bak Golfwithwomen.com som hevder at de fleste golfbaner er for lange for damene. Og Da Golf Digest gikk ut og ba sine 100 kvinnelige baneobservatører komme opp med hver sin ideelle golfbane, resulterte det i en liste med navn på 100 fantastiske baner spredt over hele USA. De har alt en elitespiller kan ønske seg av lengde og andre utfordringer – i tillegg til teesteder tilpasset utslagslengden til damer, senior og yngre junior. Slike baner må vi få mange av! Kjøkkere for alle – bedre flyt og også mulighet for bedre handicap for den store gruppen som strever. Det skal tross alt uhorvelig mye til for å ta igjen herrene.

Til neste Røffen vil vi følge opp dette tema videre. Har du syn på saken eller erfaringer du vil dele med oss, kontakt ellen@jepson.no

SKAGEN, kundens beste caddie!

Det er med golf som med forvaltning av kroner og øre: Trening og langsiktighet gir resultater. SKAGEN er hovedsamarbeidspartner for Stavanger Golfklubb, og vil gjerne være kundens rådgiver når det gjelder de rette investeringene.

TEKST OG FOTO: MORTEN HELLIESEN

SKAGEN og Stavanger Golfklubb har mange års samarbeid bak seg. Utgangspunktet har blant annet vært golfinteresse blant enkeltpersoner i den suksessrike Stavangerbaserte virksomheten. Derfor finner man både titt og ofte ansatte med familie og venner både på trening og på banen.

Sist, men ikke minst er mange av fondenes kunder og samarbeidspartnere også golfere. Det å gå en runde, er både en effektiv, spennende og hyggelig måte å bygge relasjon på enten det finner sted i en uformell setting eller turnering, sier Lise Holm Jacobsen og Asbjørn Vagle i SKAGEN.

I aksjemarkedet så vel som på golfbanen handler det om å bli stadig bedre. Det dreier seg om trening, samt evne og vilje til å satse langsiktig. Prestasjoner blir ikke til over natten, hverken på eller utenfor banen. Og – det handler selvsagt om å ta risiko. Noen ganger går man for pinnen, andre ganger er det smart å tenke annen strategi for å nå det samme målet.

-Vi ønsker at kundene skal få de rådene som er tilpasset deres profil. Derfor anbefaler vi en gjennomgang av engasjementene folk måtte ha med en av våre dyktige rådgivere. Se på hvilke fond som passer best, diskutere risiko osv. Mange har hatt det litt tøffere i dette markedet de siste årene. Slik vil det kunne være i perioder. Uansett mener vi aksjefond fortsatt er en god måte å forvalte verdier på. Og langsiktighet gir avkastning, sier Lise Holm Jacobsen og Asbjørn Vagle.

Trond Østrådt og Jan Kjetil Nystrøm, to SKAGEN-ansatte som gjerne går en runde på banen.

DETTE ER SKAGEN

SKAGEN er et uavhengig forvaltningsselskap med fokus på fondsforvaltning. Virksomhetens mål er å gi andelseierne best mulig avkastning for den risikoen de tar.

SKAGEN ble etablert i 1993 av erfarne investorer i Stavanger. I dag er selskapet et av de fremste fondsforvaltningsselskapene i Norge, med økende virksomhet i resten av Europa. SKAGEN tilbyr aksje-, kombinasjon- og rentefond, og har globale investeringer som sitt speciale.

Hovedkontoret ligger i Stavanger, med avdelingskontorer i Oslo, Bergen, Trondheim, Tønsberg, Ålesund, Stockholm, Göteborg, København, London og Amsterdam.

SKAGEN Balanse 60/40 er et kombinasjonsfond og gir en jevn balanse mellom sparing i rente- og aksjefond. Resultatet er enkelt for deg.

4 gode grunner til å spare i SKAGEN Balanse 60/40

- 1. Du reduserer risikoen.** Sammenlignet med ren sparing i aksjefond, begrenser du risikoen. Dette fordi en stor andel er plassert i rentefond. Samtidig beholder du muligheten for god avkastning fra aksjemarkedene.
- 2. Enkelt for deg.** SKAGEN Balanse 60/40 er en fiks ferdig spareløsning som hele tiden opprettholder en fast fordeling mellom aksje- og rentefond (automatisk rebalansering). Du slipper selv å følge med og ta beslutninger om når du skal kjøpe og selge andeler. Vi gjør jobben for deg.
- 3. Enklere å være langsiktig.** SKAGEN Balanse 60/40 hjelper deg å holde sparemålene dine. Du står bedre rustet til å tåle svingningene som kommer, uten å måtte selge på et ugunstig tidspunkt.
- 4. Ingen ekstra kostnader.** Du betaler kun kostnader i underliggende fond. Det er ingen egne kostnader knyttet til SKAGEN Balanse 60/40.

Ta kontakt med Kundeservice på telefon 04001, kom innom vårt kontor i Torgterrassen eller les mer om SKAGEN på www.skagenfondene.no.

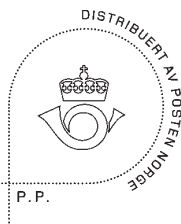
SKAGEN Fondene er Stavanger Golfklubbs hovedsamarbeidspartner.

Kunsten å bruke sunn fornuft

B

NORGE

P.P.

Kvist!

Høy rakefaktor under årets dugnad

ELLEN JEPSON, TEKST OG FOTO

Vinterens mange og heftige stormer hadde strødd et teppe av kvister, greiner og kongler over hele banen. Etter vårens tre dugnadslørdager fremstår greener og fairways som rene stuegulv, skinnende i våryrt nygress og ganske så gjennomraket. Ingen kvist er glemt og hver en krinkelkrok er sjekket for kongler.

Så er det også en lang tradisjon i klubben å bidra til fellesskapet i alt fra raking, skrubbing av uteareal til bæring av stein mm. Og i tillegg til dugnadslørdagene er den faste og iherdige dugnadsgjengen bestående av staute seniorer i sving fra høst til vår med trefelling, rydding av roughen og annet nødvendig forefallende arbeid.

Medlemmenes og dugnadsgjengens innsats er helt uvurderlig for klubben. Det tidkrevende og nitidige arbeidet det er å rake banen og renske opp i rough og felle trær ville vært nærmest en umulig oppgave skulle banemannskapene gjort dette alene. Så kjære medlem, send en liten vennlig tanke til våre flinke frivillige når du trår banen for første gang i år. Uten dem hadde greener og fairways kanskje ikke fremstått så perfekte og innbydende som de nå gjør. Kom dere ut og se - og spill!

Hvor blir det så av alle de sammenrakte greinhaugene? Linn Amdal Danielsen hos Amdal Miljø Container AS kan fortelle at alt hageavfall går til fimaet Tullin Ree. Først blir det foretatt en kontroll av lasten, og det som evt. er feilsortert blir tatt ut. Deretter blir kvist og kvast kvernet og gravet ned/lagt i "dumper" i jorda. Og det blir etter hvert til jord! Det er vel fint å tenke på mens du raker!

Siste lass! Steinar Tønnessen (t.v.) og Rolf Marnburg har rakt til den store gullmedaljen og er svært fornøyd med resultatet.

Rakeballetten etter endt dugnadsinnsats, fra v. Tone Arild, Berit Gilje, Kåre Johannessen og Kari Johannessen